

uttilladelig lav. Jeg finder her Anledning til at gøre opmærksom paa, at for Tiden faa de 12 Kr. daglig, naar de ere i Virksomhed. Det andet Ting foreslaar nu at forhøje disse Dagpenge til 15 Kr., og naar Hensyn tages til deres overordentlig farefulde Hverv, saa antager jeg heller ikke, at et eneste Medlem i dette høje Ting vil have noget mod denne Bevilling at indvende. — Paa samme Paragraf er der endvidere bevilget 15,900 Kr. til Bagthold paa Kysten.

Men jeg gaar dernæst over til noget større Post. Paa § 19 er der bevilget et Tilskud til anerkendte Sygekasser af 80,000 Kr., saaledes at der nu for næste Finansaar skal hves ikke en halv Million Kr., men 580,000 Kr. Det er en Post, som der er mange rundt omkring i Landet, der have forlangt og mødet med Vængsel og jeg maa fastholde, at det er en god Foranstaltning. Endvidere er der paa § 20 bevilget et Beløb til kommunale Sindsygeanstalter paa 48,400 Kr. Det er en helt ny Bevilling; men ved denne Bevilling udretter man to Ting, for det første bøder man noget paa den Trang, der er til Stede, idet man i Statens Anstalter ikke kan give Rum for alle de sindsyge, og dernæst kommer man Kommunkasserne til Hjælp, man kommer den kommunale Virksomhed til Hjælp paa det Omraade. Jeg skal videre nævne, at paa Kultusministeriets Budget har man fire nye Bevillinger til Beløb af 219,350 Kr. til Udvidelse af det kirurgiske Akademi, idet man nemlig har købt en Gaard, der ligger her lige over for i Bredgade og har indrettet den til Udvidelse af det kirurgiske Akademi. Det er jo ogsaa en Foranstaltning, som anses for nødvendig, og som beviser, at Folketinget har taget rimeligt Hensyn ogsaa i saa Henseende. Endvidere skal jeg omtale, hvad der allerede er berørt fra Ministerbordet, 75,000 Kr. til en Subvention til en Dampskibsforbindelse mellem Esbjerg og Midtengland. Endvidere til Uddybning af Esbjerg Havn er der bevilget et samlet Beløb af 279,000 Kr. med et første Bidrag for næste Finansaar paa 140,000 Kr. Sammen dermed kunde jeg nævne Anlægget af en ny Fiskerihavn i Esbjerg, hvortil der gives et første Bidrag af 110,000 Kr. paa Finansloven for næste Aar. Endelig skal jeg nævne, at der er givet en ny Bevilling til billige Laan til Vaade for fattige Fiskere og en større Bevilling til Uddybningsmateriel til Uddybning af Ringkøbing Fjord paa 176,000 Kr., en Bevilling, som jeg haaber dette Ting vil erkende er nødvendig. Der er jo sket store Odslæggelser i de foregaaende Aar og lidt store Tab. Endvidere til Belysning af Indsejlingen ved

Tyborøn 11,000 Kr. Lønningstillægget for Lærere og Lærereinder er jo udsørlig omtalt af Kultusministeren, saa det skal jeg ikke videre omtale, men blot henvise til. Endvidere vil jeg nævne et Beløb af 5 Millioner Kr. til Forbedring af de bestaaende Jærnbaneanlæg; der er et temmelig stort Beløb til en ny Dampfærge og et andet temmelig stort Beløb til et nyt Dampskib paa Korsør-Kieler-Overfarten, foruden 2,700,000 Kr. alene til Driftsmateriel. Ja, jeg kunde fortsætte med adskilligt mere af den Slags, især hvis jeg vilde gaa til Stadfæstelsen af gamle Bevillinger, det meste af, hvad jeg her har nævnt, er ny Bevillinger; men jeg haaber alligevel, at man vil finde, at Summen af alt dette er, at det er en ret rundelig og rimelig Finanslov, der har taget Hensyn til Landets Tarv i alle Retninger, og jeg vil haabe, at dette alligevel vil blive det samlede Indtryk af den Finanslov, der ligger paa Tingets Bord, om der end er enkelte Poster, som den høje Regering kunde ønske ændrede — det er jo en Selvfølge, det er meget naturligt, og det skulde gaa underligt til, om man skulde faa en Finanslov, som fra Ende til anden skulde tilfredsstille alle Krav.

J Henhold til disse Bemærkninger vil jeg tillade mig, hvad jeg for Resten allerede har udtalt, at sige, at denne Finanslov, som her foreligger, er af en saadan Betskaffenhed, at det ikke forekommer mig, at den skulde kunne berede nogen Vanfærlighed. Tværtimod, det forekommer mig, at en hvilken som helst Regering maatte være glad ved at faa Lov til at administrere med et saadant Finansbudget. Jeg beklager de stærke Udtalelser, der ere faldne i modsat Retning, beklager, at navnlig den højtærede Konsejlspræsident har udtalt, at han ikke kunde administrere med dette Budget. Jeg beklager det af to Grunde, for det første, fordi jeg er vis paa, at det høje Folketing ikke har haft til Hensigt i mindste Maade at lægge den nuværende Regering Hindringer i Vejen, og naar det er blevet sagt, er det aldeles ikke Tilfældet; det er jeg vis paa. Dernæst beklager jeg det, fordi jeg har haft noget Haab om, at Tiden skulde være inde for nogen frugtbar Forhandling. Jeg har haft noget Haab om, at det skulde lykkes at gennemføre enkelte af de større og vigtige Ting, som foreligger til Behandling i Rigsdagen. Jeg erkender, at dette mit Haab har til Tider været svagt, til andre Tider har det været stærkere, men jeg har ikke kunnet slippe dette Haab, og jeg vil tillade mig fremdeles ogsaa at fastholde dette Haab i dette Døjlif. Jeg tror, at det høje Folke-